

Güncel Yargı Kararları

Özel Hukuk

Asociación Profesional Élite Taxi v Uber Systems Spain SL Davası, Dava No. C-434/15

2014 yılında, taksi sürücüleri derneği Elite Taxi (Asociación Profesional Elite Taxi), yolcu taşıma platformu *Uber*'in haksız rekabete yol açtığı iddiası ile Barselona Ticaret Mahkemesine dava açmış ve haksız rekabet fiiline son verilmesini talep etmiştir. Mahkeme, *Uber* faaliyetlerinin İspanya hukuku açısından haksız rekabete yol açıp açmadığını belirlemek amacıyla *Uber* tarafından sağlanan hizmetlerin ulaşım hizmeti mi, bilgi toplumu hizmeti mi, yoksa her ikisinin birleşimi olarak mı değerlendirileceğinin belirlenmesi gerektiği kanaatine varmıştır. Bu amaçla Mahkeme, Avrupa Adalet Divanına *Uber*'in nasıl bir hizmet verdiğini sormuştur. Mahkeme cevabında, *Uber*'in verdiği aracılık hizmetinin ana bileşenin ulaşım hizmeti olduğunu ve şirketin ulaşım hizmeti veren bir şirket olarak kabul edilmesi gerektiğini ifade etmiştir. Karar, özellikle toplu iş hukuku açısından önemli olan işkolu kavramının ana unsurunu oluşturan şirketin faaliyetinin belirlenmesi noktasında önemlidir. Çünkü toplu iş hukukunda sendikal örgütlenme, sendika üyeliği ve toplu iş sözleşmesinin yapılması işkolu kavramıyla doğrudan bağlantılıdır. Bu bağlamda ilgili karar, *Uber* sürücülerinin işçi olarak kabul edildiği bir durumda, hangi sendikaların örgütlenebileceğinin veya işçilerin hangi sendikalara üye olabileceğinin cevabını vermesi açısından yol göstericidir.

Arş. Gör. Doğukan KÜÇÜK

• • •

Anayasa Mahkemesi, T. 14.01.2021, E. 2019/104, K. 2021/3

Anayasa Mahkemesi, somut norm denetimi kapsamında incelemiş olduğu bu kararında 506 sayılı Sosyal Sigortalar Kanunu'nun mülga 62. maddesinde yer alan ve sigortalının yaşlılık aylığı başvurusunda bulunabilmesi için çalıştığı işyerinden ayrılması şartını arayan hükmü iptal etmiştir. Madde düzenlemesiyle sigortalının yaşlılık aylığına hak kazanabilmesi için aranan prim ödeme gün sayısı, yaş ve sigortalılık süresi gibi koşulların yanında tahsis talebinde bulunulabilmesi için çalıştığı işyerinden ayrılma koşulu getirilmişti. Yaşlılık sigortasının temelini teşkil eden ve Anayasa'nın 60. maddesinde yer alan sosyal güvenlik hakkı ancak ölçülülük ilkesi dikkate alınarak sınırlandırılabilir. Bu noktada Anayasa Mahkemesi, işçinin yaşlılık aylığı tahsisi talebinde bulunabilmesi için çalıştığı işyerinden ayrılma koşulunu arayan hükmü iptal ederek sosyal güvenlik hakkını ölçüsüz şekilde sınırlandıran bu uygulamayı sona erdirmiş ve yine anayasal bir hak niteliğinde olan işçinin çalışma hakkını koruyucu bir sonuca ulaşmıştır.

Arş. Gör. Mehmet Şükrü YILDIZ

• • •

Yargıtay İBBGK, T. 20.11.2020, E. 2019/2, K. 2020/3

Muhatabın bilinen en son adresine çıkartılan tebligatın iade edilmesi ve adres kayıt sistemindeki yerleşim yeri adresinin bilinen adresten farklı olması durumunda; Yargıtay 2. ve 4. Hukuk Dairelerinin uygulaması, muhatabın adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresine “MERNİS kaydı içermeyen” normal tebligat çıkarılması, ardından muhatabın söz konusu adreste oturmadığının tespiti halinde ise “MERNİS adresi” şerhi düşülerek ve yeniden tebligat çıkarılarak Tebligat Kanunu m. 21/2 uyarınca tebligat yapılması şeklindeydi. Ancak aynı durum için Yargıtay 12. Hukuk Dairesi, bilinen adrese çıkartılan tebligatın geri dönmesi halinde Tebligat Kanunu m. 21/2 uyarınca MERNİS adresine yapılan tebliği yeterli görmekteydi. Yargıtay İçtihadı Birleştirme Büyük Genel Kurulu, 12. Hukuk Dairesinin görüşünü benimseyerek içtihadı birleştirme kararı vermiştir.

Arş. Gör. Mehmet Arif TUĞ

• • •

Yargıtay 11. HD., T. 01.04.2021, E. 2020/4396, K. 2021/3198

6102 sayılı Türk Ticaret Kanunu'na (TTK) 06.12.2018 tarihli ve 7155 sayılı Kanun ile eklenen 5/A maddesi gereğince “... ticari davalardan, konusu bir miktar paranın ödenmesi olan alacak ve tazminat talepleri hakkında dava açılmadan önce arabulucuya başvurulmuş olması dava şartıdır.”. Bu düzenlemenin getirilmesinden sonra ticari dava niteliğindeki menfi tespit davaları bakımından dava açılmadan önce arabulucuya başvurulmasının dava şartı olup olmadığı hususunda Yargıtay hukuk daireleri (özellikle 11 ve 19) arasında görüş ayrılığı ortaya çıkmıştır. 19. HD çeşitli kararlarında, menfi tespit davalarının TTK m. 5/A kapsamında değerlendirilmesinin kanuna aykırı olacağını belirtmiştir.^(*) 11. HD ise menfi tespit davaları bakımından arabulucuya başvurmanın dava şartı olduğu yönünde kararlar vermiştir.^(**) Ancak 11. HD, 19. HD ile birleşmesini^(***) müteakip verdiği yukarıda belirtilen kararı ile önceki içtihadını terk ederek menfi tespit davalarının “... konusu bir miktar paranın ödenmesi olan alacak ve tazminat...” davaları olarak nitelendirilemeyeceğine ve bu nedenle TTK m. 5/A kapsamında olmadığına karar vermiştir.

Arş. Gör. Neyzen Fehmi DOLAR

• • •

Yargıtay 11. HD., T. 20.11.2019, E. 2019/285, K. 2019/7339

Özellikle son yıllarda sosyal medyanın da yaygınlaşmasıyla bir hayranlık kültürü oluşmuştur. Bu noktada film, roman veya bilgisayar oyunu gibi eserlerdeki karakterler geniş bir tanınırlık seviyesine ulaşmakta ve eser sahipleri bu tanınırlığı maddi olarak değerlendirebilmektedir. Ancak hukukumuzda kurgusal karakterlerin alamet mi, yoksa eser mi olarak kabul edilmesi gerektiği tartışmalı olduğu için kurgusal karakterlerin hukuki niteliğinin net olarak belirlenmesi gerekmektedir. Yargıtayın bu olaydaki değerlendirmesi bizce isabetlidir. Karakterlerin alamet yerine eser olarak kabulü eser sahiplerine daha etkin bir koruma sağlayacak olup olası ihlallere karşı eser sahibine FSEK m. 70 çerçevesinde daha çeşitli hukuki çareler sunacaktır.

Arş. Gör. Emin ÇELİK

• • •

(*) Bkz. Yargıtay, 19. HD., T. 13.02.2020, E. 2020/85, K. 2020/454.

(**) Bkz. Yargıtay, 11. HD., T. 10.02.2020, E. 2019/3048, K. 2020/1093.

(***) Bkz. Yargıtay Birinci Başkanlık Kurulu'nun 07.07.2020 tarihli ve 173 sayılı Kararı.

Yargıtay 13. HD., T. 1.10.2019, E. 2016/29003, K. 2019/9214

Karar incelememize konu olayda, taraflardan hizmet sağlayanın yani sağlayıcının muhasebeci/mali müşavir, hizmetten yararlananın ise şirket olduğu; muhasebe/mali müşavirlik sözleşmesinden kaynaklanan bir uyuşmazlık bulunmaktadır. İlk derece mahkemesi, asliye ticaret mahkemesi sıfatıyla uyuşmazlığın esasına girmiş ve karar vermiştir. Akabinde hüküm davalı tarafından temyiz edilmiştir. Yargıtay, taraflar arasındaki muhasebe/mali müşavirlik sözleşmesinin vekâlet sözleşmesi niteliği taşıdığını, 6502 Sayılı Tüketicinin Korunması Hakkında Kanun (TKHK) m. 3 f. 1 b. (1)'de tanımlanan "tüketici işlemi" kavramı içerisinde vekâlet sözleşmesinin de sayıldığından bahisle uyuşmazlığın tüketici mahkemesinde görülmesi gerektiğini belirtmiş ve bu gerekçeyle verilen kararı bozma yoluna gitmiştir. İlgili dairenin verdiği karar, maalesef, isabetli değildir. Zira bir hukuki işlemin 6502 Sayılı TKHK m. 3 f. 1 b. (1)'de sayılan işlemler arasında yer alması, söz konusu işlemin doğrudan tüketici işlemi niteliği taşıdığı sonucunu beraberinde getirmez. Tüketici işlemi kavramı, mal veya hizmet sunan tarafın müteşebbis, mal veya hizmet edinen tarafın ise "tüketici" olması; başka bir ifade ile ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket eden gerçek ya da tüzel kişi olması gerekliliği/esası üzerine inşa edilmiştir. Somut olayda muhasebeci/mali müşavir, her ne kadar hizmet sağlayan bir müteşebbis olarak karşımıza çıksa da, hizmet alan şirket tüketici olarak kabul edilemeyecektir. Doktrinde ve yine yargı kararlarında, tüzel kişi tacirlerin (anonim şirket, limited şirket vb.) ticari veya mesleki olmayan amaçlarla hareket etmelerinin, dolayısıyla tüketici sıfatını taşımalarının mümkün olmadığı ifade edilmektedir. Bu bağlamda, somut uyuşmazlığın tüketici mahkemesinde görülmesi gerektiği gerekçesiyle Yargıtay tarafından verilen bozma kararının yerinde olmadığı ifade etmek isteriz.

Arş. Gör. Abdülhamit YILMAZ

• • •

Yargıtay 9. HD., T. 03.03.2021, E. 2021/1530, K. 2021/5434

5953 sayılı Kanun'un ek 1. maddesinde günlük sekiz saati aşan çalışmalar, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatillerde yapılan çalışmaların "fazla saatlerde çalışma" olduğu açıklanmış; aynı maddenin 8. fıkrasında ise fazla çalışma ücretlerinin gününde verilmemesi halinde, her geçen gün için %5 fazlasıyla ödeneceği düzenlenmiştir. Buna göre zamanında ödenmeyen fazla çalışma, hafta tatili, ulusal bayram ve genel tatil çalışmaları aynı kurala tabi kılınmıştır. Ancak söz konusu düzenleme, Anayasa Mahkemesinin 19.09.2019 tarih ve 2019/48 esas, 2019/74 karar sayılı kararıyla iptal edilmiştir. Böylelikle süresi içinde ödenmeyen bu alacak kalemlerinin %5 fazlasıyla ödeneceği yönündeki düzenleme ortadan kaldırılmıştır. Her ne kadar davacının alacakları iptal kararı tarihinden önce doğmuş olsa da bu tarih öncesinde mahkemece alacakların varlığına ilişkin bir kesin hüküm verilmemiştir. Somut norm denetimi yoluyla Anayasa Mahkemesince verilecek iptal kararı, kesin hüküm halini almış yargı kararları saklı kalmak şartıyla, geriye etki doğurduğundan davacının uyuşmazlığa konu alacakları yönünden de derhal etki doğurur. Bu nedenlerle söz konusu alacakların %5 fazla olarak değil, normal ücret üzerinden hesaplanması gerekir. Açıklanan sebeplerle Yüksek Mahkemenin kararı kanımızca da isabetlidir.

Arş. Gör. Dr. Burcu EZER

• • •

Yargıtay YİBHKG, T. 19.06.2020, E. 2019/4, K. 2020/1

İstinaf mahkemelerinin faaliyete geçtiği tarihten sonra 5684 sayılı Kanun'un 30/12. maddesi ile Sigorta Tahkim Komisyonu İtiraz Hakem Heyeti tarafından verilen 40.000 TL üzerindeki kararlar için başvurulacak kanun yolunun istinaf kanun yolu mu, temyiz kanun yolu mu olduğu konusunda Yargıtay hukuk daireleri arasında çıkan görüş ayrılığı sebebiyle aykırılığın içtihatların birleştirilmesi yoluyla giderilmesini talep edilmiştir.

6100 sayılı HMK'nın yürürlüğünden sonra kanun koyucu sigorta tahkim komisyonu kararlarına karşı itiraz prosedürünü getirerek "İtiraz üzerine verilen kararlar için temyize gidilebilir." düzenlemesine yer vermiştir. Kanun koyucu, bu değişiklik ile sigorta tahkimini kendi içinde ilk derece-istinaf sistemine benzer şekilde yapılandırmıştır. Kanun metninden anlaşıldığı üzere kanun koyucu açıkça tercihini temyizden yana kullanmıştır. 6100 sayılı HMK'da değişiklik yapılmasına ilişkin Kanun Teklifi'nin 56. maddesinde 5684 sayılı Kanun'un 30'uncu maddesi değiştirilmiş olmasına rağmen temyize ilişkin hükümlerde bir değişiklik yapılmamıştır. Ayrıca kanun koyucu sigorta tahkim komisyonu kararının bölge adliye mahkemesinde saklanması usulünü benimsemeyerek sigorta tahkimini istinaf kanun yolundan uzak tutmuştur. İlgili maddenin sonraki düzenlemelerinde kanun koyucunun istinaf kanun yolunu kasten devre dışı bıraktığı, kendi özel itiraz ve temyiz sistematiğini kurduğu belirgindir. Hukuk metodolojisi açısından da özel düzenleme olan Sigortacılık Kanunu'nun uygulanması gerektiğinden Sigorta Tahkim Komisyonu İtiraz Hakem Heyetinin istinaf mahkemelerinin faaliyete başladığı tarihten sonra itiraz üzerine verilen kararların temyiz kanun yoluna tabi olduğuna karar verilmiştir.

Arş. Gör. Gülser Banu USLU

• • •

Anayasa Mahkemesi, Esra ÜNLÜ, B. No. 2018/4144, T. 25.02.2021

Karar, aynı şirkette çalışan işçiler arasındaki duygusal ilişkinin ve özel yazışmaların iş sözleşmesinin işveren tarafından feshine gerekçe gösterilip gösterilmeyeceğinin, özel hayatın gizliliği ilkesi bağlamında, tartışılmasına yöneliktir. Anayasa Mahkemesi ilgili kararında, işçilerin özel hayatına dâhil olan bazı eylemlerinin, ancak işlerin etkin bir şekilde yürütülmesi, iş sağlığı ve güvenliği gibi haklı ve meşru görülebilecek nedenlere dayanarak işveren tarafından sınırlandırılabilirliğini kabul etmiştir. Ancak kişilerin cinsel yöneliminin, cinsel yaşamının, aile hayatının, kişisel bilgilerinin ve verilerinin özel hayat kavramının içinde olduğunu ve Anayasa'nın 20. maddesi ile güvence altına alındığını vurgulamıştır. Bununla birlikte özel hayata dâhil olan her konunun, işyeri sınırları içinde de korunması gerektiğini ve işyerinde getirilecek kuralların, çalışanların temel hak ve özgürlüklerinin özünü zedeleyecek şekilde belirlenemeyeceğini ifade etmiştir. Bu nedenle yargı makamlarının özenli bir araştırma yapmadan işverenin fesih hakkını kabul eden kararlarının, özel hayata saygı hakkının ihlaline neden olduğuna ve yeniden yargılama yapılmak üzere kararın, ilgili iş mahkemesine gönderilmesine karar verilmiştir.

Arş. Gör. Özge DOĞAN

• • •

Yargıtay 3. HD., T. 09.04.2021, E. 2021/3452, K. 2021/6001

Ülkemiz genelinde pandemi döneminde yaşanan ekonomik sıkıntılar nedeniyle birçok kiracı kira bedelinin uyarlanmasına ilişkin davalar açmıştır. Bursa Bölge Adliye Mahkemesi Başkanlar Kurulunun 09.04.2021 tarihli ve 2021/1 esas sayılı başvurusunda, Bursa Bölge Adliye Mahkemesi 4. Hukuk Dairesinin 2020/1596 esas-2020/1499 karar sayılı dosyası ile Ankara Bölge Adliye Mahkemesi 15.

Hukuk Dairesinin 2020/2164 esas, 2021/50 karar sayılı kesin kararları arasında, uyarlama davalarında ihtiyati tedbir kararı verilir verilemeyeceği hakkında görüş farklılıkları nedeniyle bu uyuşmazlığın giderilmesi istenmiştir. Bilindiği üzere ihtiyatî tedbirler teminat amaçlı, eda amaçlı ve düzenleme amaçlı olmak üzere verilebilir. Uyarlama davalarında verilecek ihtiyati tedbir kararı ise düzenleme amaçlıdır. Yargıtay, kira bedelinin uyarlanmasına ilişkin davalarda, davanın ve uyuşmazlığın esasını halleder şekilde ihtiyati tedbir kararı verilemeyeceğine ilişkin verilen ret kararının usul ve yasaya uygun bulunmuş, HMK 389 vd. maddelerindeki koşulların bulunması halinde ihtiyati tedbir kararı verilebileceğine hükmetmiştir.

Arş. Gör. Gökçe VAROL

• • •

Berlin İstinaf Mahkemesinin (Berliner Kammergericht) 20.12.2019 Tarih ve 5 U 24/19 Sayılı Kararı Işığında, Alman Federal Mahkemesinin (BGH), 15.04.2021 Tarih ve I ZR 23/20 Sayılı “Abone Bazlı Çevrimiçi Yayın Kuruluşunun Ücret Değişikliği Yapabilmesini Öngören Kullanım Koşulunun Hükümsüzlüğüne İlişkin Kararı”

Karara ilişkin olayda uyuşmazlık, (davacı) tüketici derneği ile (davalı) ücretli aboneliğe dayalı olarak video akış hizmeti sunan dijital yayın kuruluşu arasında doğmuştur. Uyuşmazlık, davalı hizmet sağlayıcısının kullanım koşullarında zaman zaman fiyat artışı yapabileceğini, ancak bu değişikliklerle ilgili en az 30 gün evvel aboneleri bilgilendirmesi gerektiğini öngören hükme ilişkindir. Davacı, hizmet sağlayıcısının zaman zaman fiyat artışı yapabileceğine dair maddenin tüketiciyi makul ölçüleri aşar şekilde dezavantajlı konuma getirdiğini, bu sebeple ilgili hükmün § 307/I, s. 1 BGB kapsamında hükümsüz olması gerektiğini ileri sürmüştür. Davalı ise abonelerin fesih hakkı ile yeterli korunma imkânına sahip olduklarını, bu sebeple hükmün hukuka uygun olduğunu savunmuştur. Berlin İstinaf Mahkemesi, kullanım koşullarında fiyat değişikliği yapılabilmesine ilişkin hüküm tesis edilebileceğini ancak hükmün somut maliyet artışı halinde ve ayrıntılı olarak açıklanmak kaydıyla yapılabilmesini öngörmüştür. Kararda, fiyat artışının kâr elde etmek amacıyla yapılamayacağı belirtilmiştir. Mahkeme, hizmet sağlayıcısının “zaman zaman” fiyat değişikliği yapabilmesini öngören maddenin davalıya genel ve ölçüsüz bir hareket alanı bahsettiğinden bahisle hükümsüzlüğüne karar vermiştir. Davalının temyiz başvurusu dava değerinin düşüklüğü sebebiyle (§ 544/II, N. 1 ZPO) reddedilmiş, ret kararına itiraz edilmesiyle uyuşmazlık Alman Federal Mahkemesinin önüne gitmiştir. Federal Mahkeme dava değeri itibarıyla temyiz başvurusunun reddi kararını yerinde bulmuş, bunun yanında İstinaf Mahkemesinin fiyat değişikliğini öngören hükümleri tamamen yasaklamadığına, yalnızca kullanıcılar açısından öngörebilir ve keyfi olmayan sınırlar içinde tutulmasına gayret edildiğine dikkat çekmiştir. Böylece İstinaf Mahkemesinin vermiş olduğu karar kesinleşmiş ve fiyat artışına ilişkin madde hükümsüz kılmıştır. Uyuşmazlığa konu madde, çevrimiçi yayın kuruluşunun Türkiye’deki kullanım koşullarında da aynen muhafaza edilmiş olup kanaatimizce İstinaf Mahkemesinin kararı Türk hukukunda doğacak uyuşmazlıklar bakımından da yol gösterici olması sebebiyle önemlidir.

Arş. Gör. Damla Özden ÇELT

• • •

Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 01.07.2021 Tarihli ve 9647 Sayılı Kararı^(*)

6361 sayılı Finansal Kiralama, Faktoring, Finansman ve Tasarruf Finansman Şirketleri Kanunu'nda 4.3.2021 tarihinde yapılan değişikliklerle 50/A maddesi kapsamında tasarruf finansman şirketinin faaliyet izninin kaldırılması ve tasfiyesi, Geçici 7. Madde ile de tasarruf finansman şirketlerinin intibak süreci hüküm altına alınmıştır. 50/A hükmü uyarınca likidite düzeyinin sürdürülememesi veya sürdürülemeyeceğinin anlaşılması, likidite hesaplamasının güvenilir şekilde gerçekleştirilememesi veya kasıtlı olarak likiditenin yanlış hesaplanması veya Kanun'un 15. maddesi kapsamında Kurumca alınması istenen tedbirlerin verilen süre içerisinde alınmaması ya da bu tedbirler kısmen veya tamamen alınmış olmasına rağmen mali bünyenin güçlendirilmesine imkân bulunmadığının veya bu tedbirler alınmış olsa dahi mali bünyenin güçlendirilemeyeceğinin tespit edilmesi hâlinde Bankacılık Düzenleme ve Denetleme Kuruluna ilgili şirketin faaliyet iznini kaldırma ve tasfiyesine karar verme yetkisi verilmiştir.

Tasarruf finansman şirketlerinin 6361 sayılı Kanun hükümlerine intibak etmek üzere BDDK'ya yaptıkları başvurularda şirketler tarafından tevdi edilen bilgi ve belgeler, söz konusu şirketlere ilişkin Kurum denetim personeli tarafından yapılan incelemeler neticesinde düzenlenen Raporlarda yer alan tespitler ile ilgili mevzuat hükümlerinin birlikte değerlendirilmesi sonucunda intibak planı yeterli görülmeyen *yirmi bir* şirket hakkında Geçici 7. Madde ve 50/A hükmü uyarınca tasfiye kararı verilmiştir. İlgili Karar, faizsiz finansman esaslarına göre faaliyet gösteren tasarruf finansman şirketlerinin denetlenmesi ve ilgili piyasada hak kayıplarının önlenmesi amacıyla Nisan ayı itibariyle yürürlüğe giren düzenlemelerin tatbik edilmesi bakımından önem arz etmektedir.

Arş. Gör. Burak IŞIK

^(*) İlgili Karar 02.07.2021 tarihli ve 31529 sayılı (Mükerrer) Resmî Gazete'de yayımlanmıştır.

Kamu Hukuku***Danıştay 6. D., T. 18.02.2021, E. 2019/11714, K. 2021/2125***

2872 sayılı Çevre Kanunu uyarınca Isparta Doğa Koruma ve Milli Parklar İl Şube Müdürlüğü tarafından 35.193,00 TL idari para cezasının jandarma tespit tutanağına göre verilmesi işleminin iptaline ilişkin kararın temyiz incelmesinde; jandarmanın, sorumluluk alanlarında kamu düzenini korumak, asayiş ile kamu düzenini sağlamak, bunun için gerekli tedbirleri almak ve uygulamak görevinin bulunduğu, çevrenin korunmasına ve kirletilmesinin önlenmesine yönelik uygulamaların da kamu düzenine ilişkin olduğu, bu nedenle “Jandarmanın, Çevre Kanunu kapsamındaki konusu suç teşkil eden fiil ve uygulamaları tespit yetkisi ve görevinin bulunduğu kabulü” gerektiğine karar verilmiştir. Karar, jandarma tarafından düzenlenen tutanağa dayanılarak verilen çevre para cezalarına ilişkin davalarda ilgili idari işlemlerin tesisi için jandarma tutanaklarının yeterli olduğunun kabul edilmesi bakımından önem arz etmektedir.

Öğr. Gör. Merve Gül GÜN BÜYÜKSÜTCÜ

• • •

Danıştay 10. D., T. 09.11.2020, E. 2020/1438, K. 2020/4662

Karar 5901 sayılı Türk Vatandaşlık Kanunu'nun 12. maddesinin 1. fıkrasının (b) bendi uyarınca düzenlenen yatırım yolu ile istisnai olarak Türk vatandaşlığına alınma ile ilgilidir. Olayda Ürdün Haşimi Krallığı vatandaşı olan davacının babası; kendisi, eşi ve çocuklarının istisnai olarak Türk vatandaşlığı kazanması için başvuruda bulunmuştur. 22.07.2019 tarih ve 1353 sayılı Cumhurbaşkanlığı kararı ile davacının ailesinin Türk vatandaşlığı kazandığı; ancak davacının başvuru tarihinden sonra on sekiz yaşını doldurarak reşit olması sebebiyle Türk vatandaşlığına alınma talebi üzerine işlem tesis edilmediğinin İstanbul Valiliği İl Nüfus ve Vatandaşlık Müdürlüğünce düzenlenen ve davacının babasına 25.07.2019 tarihinde tebliğ edilen onay duyuru belgesinde davacının ismine yer verilmediğinin görülmesi suretiyle öğrenildiği ve davacının Türk vatandaşlığına alınma talebinin zımnen reddedildiği gerekçesiyle Cumhurbaşkanlığına karşı dava açılmıştır. Mahkeme, Türk vatandaşlığının kazanılmasına ilişkin işlemlerin yurt içinde İçişleri Bakanlığınca yürütüleceğini, Türk vatandaşlığının ise Cumhurbaşkanlığı kararıyla kazanılacağını ve başvuru hakkında menfi işlem tesis eden idarenin İçişleri Bakanlığı olduğunu belirtmiştir. Bu sebeple görev yönünden Danıştay değil, dava konusu işlemi tesis eden İçişleri Bakanlığının bulunduğu yerde bulunan Ankara İdare Mahkemesinin görevli ve yetkili olduğu sonucuna varılmıştır.

Arş. Gör. Cansu KAYA